

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 43.

Z KRAKOWA DNIA 29 MAIA 1822 ROKU WE SRODE.

Z Warszawy d. 20 Maia.

W Imie Przenajświętszey i
Nierozdzielney Trojcy!

Najiaśnieyszy Cesarz Wszech Ros-sy, Król Polski, i Najiaśnieyszy Król Pruski, Wielki Kze Poznański, zważa-jąc, że pretensye ugruntowane na obli-gacyiach zaciągniętych przez dawną Ban-ko-Kammeralną kassę Bankalitats Kam-meral-Kasse w Wroclawiu, lub przez dawny Urząd poborczy Steuer - Amt Szlą-ski, albowież takie, które w ogólnosci pochodzą z pożyczek przekazanych na dobra lub fundusze i dochody Szląska, stały się przedmiotem Traktatów, pomię-dzy Prussami i Austryją zawartych; że dawna Banko-Kammeralna kassa w Wro-clawiu, nie ma nic wspólnego ani z Ban-kiem Berlińskim, ani też z Kantorem Bankowym w Wroclawiu, który jest za-leżącym od tegoż Banku Instytutem; że przez Konwencyą Berlińską z dnia (10) 22 Maia 1819 r. kapitały, które Bank i kassa jeneralna Inwalidów w Berlinie, w Polsce posiadają, uznane zostały za wła-sność prywatną, a zatem nie mogą być stosowane do nich żadne z tytułu jakiey bądź wierzytelności lub pretensyi do Rzą-du Pruskiego poszukiwania; pragnąc z drugiej strony, uchylić wątpliwości, ia-

kie miały miejsce w zastosowaniu zawa-rowań art: 13 i 14 wyż namienioney Kon-wencyi z d. (10) 22 Maia 1819 roku o-biętych; tudzież zapobiedz wszelkiemu onych tłumaczeniu, które w razie uzna-ney potrzeby, samym tylko Rządowi czy-nićby przystało; mianowali na ten ko-niec swemi Pełnomocnikami, jako to:

Najiasnieyszy Cesarz Wszech Ros-sy: Pana Dawida Hrabie Alopeus, swe-go Radcę tajnego, rzeczywistego Szambelana, Posła nadzwyczajnego i Mini-stru pełnomocnego przy Dworze Berliń-skim, Kawalera Orderów: Świętego Ale-xandra Newskiego i Świętey Anny pier-wszej klasy, ozdobionego wielkim Krzy-żem drugiey klasy Orderu Świętego Włodzimierza, Kawalera Orderu Orła białego Polskiego i wielkiey Wstęgi Le-gii honorowey; zaś

Najiaśnieyszy Król Pruski: Pana Kry-styana Gonthier Hrabie Bernstorff, swe-go Ministra Stanu gabinetowego i interes-sów zagranicznych, Kawalera Orderów Orła Czarneho i Orła Czerwonego pier-wszej klasy, Pruskich; Świętego An-drzeia, Świętego Alexandra Newskiego i Świętey Anny pierwszej klasy Rossyjskich; ozdobionego wielkim Krzyżem Orderu Królewskiego, Świętego Szcze-

pana, Węgierskiego; Kawalera Orderu Słonia; ozdobionego wielkim Krzyżem Orderu Dannebrog; Duńskiego; wielką Wstęgą Legii honorowej, Francuzkiej i wielkim Krzyżem Orderu Królewskiego Świętego Ferdynanda i Zasługi, Sycylijskiego; wielkim Krzyżem Orderu Lwa złotego, Elektoratu Heskiego; i Orderu Zasługi Wielkiego Xięstwa Heskiego, Kawalera Orderów Wierności i Lwa de Zähringen, Badeńskich;

Którzy to Pełnomocnicy zamieniwszy swe pełnomocnictwa w dobrej i należytej formie znalezione, zgodzili się na artykuły następujące:

Art: 1. Reklamacye opierające się na pretensjach, pochodzących z obligacyi przez dawną Banko - Kammeralną kasę w Wrocławiu, lub dawną Urząd poborczy Szląski zaciągniętych, albowież pochodzące z pożyczek na dobra lub fundusze i dochody Szląskie przekazanych, a któreby były wystosowane bądź przeciw Bankowi i kassie Inwalidów w Berlinie, bądź przeciw innemu jakiemu Instytutowi, albo kassie publicznej Pruskiej, któraby kapitały lub dobra w Polsce posiadała; nie mogą być oddawane pod rozządzenie i decyzją Trybunałów tegoż Królestwa, Zatem Trybunały te nie będą także mogły kłaść aresztu w skutek powyższych pretensy na własności, które rzeczono Instytutą posiadaia lub nabydźby mogły w Polsce, a gdyby podobny areszt był już położony, ma być niezwłocznie cofniętym.

Art: 2. Poddani Polscy, posiadający dokumenta, na których mogą być oparte pretensyie podobney natury jak te, o których mówi poprzedni artykuł; złożą je swemu Rządowi, który je przeszle Ministrowi Jego Cesarsko - Królewskiemu

ści przy Najjasniejszym Królu Pruskim, dla przedstawienia onych wprost Gabinetowi Berlińskiemu.

Art: 3. Rząd Pruski uczyni zadosyć takowym Reklamacyiom, skoro te za prawe i ugruntowane uznane zostaną, i o ile stosować się będą do zobowiązań, iakie na niego spadną w skutek mającego nastąpić z Rządem Austriackim układu, co do ostatecznego wykonania Traktatu Berlińskiego z roku 1742. Poddani Polscy posiadający tego rodzaju wierzytelności, bądź z pierwszej, bądź z drugiej ręki, lub z dalszych nastąpionych przekazów, uważani będą pod tym względem, zarówno z poddanami Pruskimi, których pretensyie do teyże samey klasy należą.

Art: 4. Rozporządzenia artykułami 2 i 3 niniejszey Konwencyi obięte, wykonanemi będą zaraz, skoro tylko zamierzony między Prusami i Austryją podział długów Szląskich przyydzie do skutku.

Art. 5. Rozumie się samo przez się, że warunki artykułami 2, 3 i 4 niniejszey Konwencyi ustanowione, nie mogą być stosowane iak tylko do pretensyie Polskie pochodzenie mających, to jest: takich, co początkowie należały do mieszkańca Territorium składającego teraźniejszy Królestwo Polskie. Wszystkie pretensyie teyże samey natury, których pochodzenie Polskie dostatecznie dowiedzionem nie będzie, uważane będą od rządu Pruskiego, iako należące do klasy pretensyie posiadanych przez cudzoziemców, i choćby teraz należały do poddanych Polskich, a tem samem ulegały skutkom rozporządzeń w artykule 1 niniejszey Konwencyi obiętych, nie będą przecież mogły zyskiwać dobrodziesy-

zawa artykułami 2, 3 i 4 zastrzeżone-
go.

Art. 6. Rozporządzenia niniejszey
Konwencyi stósować się mają i do Re-
klamacyi teraz wiszących w Trybunałach
Cywilnych.

Art: 7. Niniejsza Konwencya ma
bydź ratyfikowaną, i ratyfikacye oney
wymienione zostaną w przeciągu sześciu
tygodni, lub prędzey, jeżeli to bydź mo-
że.

Dla większey wiary My Pełnomoc-
nicy takową umowę podpisaliśmy przy
wyciśnieniu herbowych naszych pieczęci.

Działo się w Berlinie dnia (8) 20 Lu-
tego 1822. r.

(podpisano)

Hrabia d'Alopeus. Hrabia de Bernstorff.
(L.S.) (L.S.)

My Posel Nadzwyczajny i Minister
Pełnomocny Najjaśniejszego Cesarza
Wszech Rossyy, Króla Polskiego, za-
świadczamy, że niniejsza Kopia Kon-
wencyi w Berlinie na dniu (8) 20 Lute-
go 1822 roku zawartey, dosłownie zga-
dza się z Oryginałem, i takową dla więk-
szey wiary przy wyciśnieniu herbowey
naszey pieczęci, podpisaliśmy.

Działo się w Berlinie dnia (8) 20
Lutego 1822 r.

(podp.) Hrabia d'Alopeus.
(L.S.)

Za zgodność

Radca Sekretarz Stanu, Jenerał Brygady
(podp.) Kossecki.

Zgodno z wypisem, który się
umieszcza w Dzienniku Praw w
skutek reskryptu Xcia Namie-
stnika Królewskiego z dnia 12
Kwietnia r. b. uwiadomiącego
o nastąpiłoney ratyfikacyi powyż-
szey Konwencyi i woli Najja-

śniejszego Pana, aby w Dzienn-
niku Praw umieszczona była.

Minister Sprawiedliwości
M. Badeni.

W zastęp: Sekretarza Jeneralnego
A. Podbielski.

Z Petersburga d. 22 Kwietnia d. k.

Rzeczywisty Radca tajny Tatitszeff,
przybył d. 18 b. m. do tuteyszey stolicy.

Akademiia Cesarska nauk, na posie-
dzeniu d. 10 b. m. wybrała Hrabiego Bray,
Ministra Króla Jmci Bawarskiego przy
Dworze Rossyyskim, na swego członka
honorowego.

Sprawujący obowiązki Mistrza obrzę-
dów, Kanerjunker Hrabia Alexander So-
lohub, został mianowany Mistrzem ob-
rzędów Dworu Jego Cesarskiej Mości i
pansyją do urzędu tego przywiązania.

W Gazecie Petersburgskiej Akademi-
ckiej z d. 21 Kwietnia czytamy: — " O-
trzymano tu (w Petersburgu) z Dubos-
sar pod d. 31 Marca wiadomość następu-
jącą: Podług wiadomości niewątpliwych,
Turcy po dawnemu znajdują się na Wo-
łoszczyźnie, w Bukareście zaś jest ich do
10,000; nie przestają oni rozszerzać tam
swoiey religii. Zywność wszędzie zabie-
rają i zwożą do magazynów; ale Boia-
rowie, w Ziemi - Siedmiogrodzkiej bę-
dący, zapewniali, iż znaczne iley zapasy
przez wieśniaków zachowane są w ia-
rnach. Turcy niszczą Bukarest: parka-
ny i wszelkie drewniane budowy palą,
zgoła się nie troszcząc około przysposo-
bienia opału; przez całą zimę opalali kwa-
tery nawet drzwiami i meblami, wręście
tem wszystkiem, co w ręce wpadło; do-
my lepsze obrócili na stajnie; żelazo,
gdziekolwiek znaleźli powydzierali i prze-
dali. Rzadka noc przeydzie, żeby kto z
Chrześcian zabity nie był, a winnego zna-

ścić nie można; pożary też często wzniesiały, i różne inne robią uciski Chrześcianom po całej Wołoszczyźnie. Tegoż dnia, kiedy ten list był pisany, otrzymano inne listy z Bukarestu, w których donoszą, że 24 i 25 Lutego było między Turkami wielkie zaburzenie, którego przyczyna niewiadoma. Dowodzący Kehaja - Bej nie śmiał wychodzić z kwatery i był brniony przez Zaporozców, którzy potykali się z Turkami. Nie mało wtedy i niewiarynych Chrześcian zabito.;

Z Czerniowiec d. 12 Maja.

D. 9 b. m. o 58 minutach na godz: 7 z rana, dało się tu uczuć mocne trzęsienie ziemi od strony południowo-wschodniej, któremu huk przytłumiony podobny do gramotów towarzyszył, a wszystko z do 3 sekund trwało.

Z Paryża d. 11 Maja.

Obiorcze kolegia okręgu 8 departamentu Sekwany przystąpiło wczoraj do obrania deputowanych na przyszłe zgromadzenie, i PP. Gerard, Lafitte, Kaź: Perier, Gevaudan, Delessert, Lapanouze, Saleron i Leroy jako najwięcej mający głosów deputowanemi wykrzyknieni zostali. Z 10,038 obieraczy 8044 było tylko obecnych. Liczba liberalistów przewyższała 719 rojalistów; niema więc dziwoty, że obioły w Paryżu nadspodziewanie źle poszły. Xiążę Cambaccres w swej sekcji trzymał z rojalistami, (zał jest także cnotą dodał pisma tutejsze,) z Xze-Decazes przeciwie z liberalistami.

Podług dotychczasowych doniesień z prowincyi (dodał dziennik *Chorągiew biała*) daleko lepsze nastąpią tam wybory niż w stolicy, ponieważ tu przewodniczy tylko rozum, a tam rozsądek, który więcej od rozumu znaczy.

Król rozporządzeniem swoim z d. 9 b. m. mianował gubernatorem pałacu Tuilleries w miejsce zmarłego Margrabiego Champdenet Jenerała por. Hr. Bethisy, a Xięcia Castries gubernatorem zamku Meudon. — Umarł tu wczoraj sławny dyrektor tutejszego ustanowienia głucho-niemych, X. Siccard.

Wnoc rozporządzenia Królewskiego z d. 8 b. m. liniowe pułki piechoty różnić się na przyszłość będą guzikami, kołnierzami, &c. w ośmiu kolorach, to jest: białym, karmazynowym, żółtem, ciemno-różowym, pomarańczowym, jasno niebieskiem, szarą i jasno-zielonym. Mundur będzie wszystkich granatowy.

Ciągła susza w departamencie Loty i Garony zrzuciła pewny gatunek zaraźliwej choroby, która wielkiej przezorności wymaga. — Z Roszeli piszą, iż zagaściła się tam naturalna ospa.

Wiele gazet umieściły z Londynu wiadomość, że eskadra Francuzka pod rozkazami Kotradm. Jacob przybyła Francuzkiem osadnikom przy Samana w Hiszpańskiej części St. Domingo na pomoc, wylądowała 1200 woyska i białą chorągiew wywiesiła, i t. d. Monitor zbiłając tę wiadomość, oświadcza: Prawdą jest, że na usilną prośbę mieszkających w Samana Francuzów kilka woiennych naszych okrętów, z których część do Francyi popłynęła, pod rzeczonym admirałem udała się tam, dla ofiarowania Francuzom w przypadku potrzeby schronienia na okręty, lecz żadnych woysk nie wysadzono, bandery białe nie zatchnięto i żadnych nieprzyjacielskich kroków nie rozpoczęto. Samana należy do Hiszpanii i dowódcy Królewsey aż nadto dobrze znają prawa narodów, ażeby przypuścić można, iż mogliby naiechać kraj

przyjacielskiego Mocarstwa lub zająć go gniciecka, i t. d.

P. Arnault, były członek instytutu, ogłosił, iż wydał polityczne i wojskowe życie Napoleona w dwóch częściach, z których każda dzieli się na 15 oddziałów z textem i rycinami. Dwa oddziały są już wydrukowane.

Kupa złoczyńców w departamencie uścia Rodanu i Wary czyni spustoszenia. Hulatale ci wybiłają drzwi i okna w niezamieszkałych letnich domach, gruchoczą wszystkie sprzęty i naczynia, ale nic niezabierają. Do 50 podobnych domów zniszczyli już w obwodzie Draguignan.

W Soisson przyklepiono na kilku drzwiach następujące kartki: "Jeżeli nie wywiesicie trzech kolorowej chorągwi, w krótkce spalonymi zostaniecie. Górnicy się do powstania, które naszew wybuchnie. Napoleon żyje! przez z duchowieństwem i Berbonami! Napisanie i wydane przez Jana Głę, naczelnika 800 rabusiów."

Niemal codziennie przybywają tu gońcy Rosyjscy. Wczoraj powrócił tu z Londynu sekretarz tutejszego Rosyjskiego poselstwa.

W Awenionie w katedralnym kościele Panny Maryi obalił się mur wielkiego ołtarza i odstąpił pięć słupów marmurowych, na których znajduje się wielki marmurowy ofiarny stół pogaństwa, na którym widać jeszcze ślady ogniska i ryszoki, któremi krew ofiar spływała.

Z Londynu d. 3. Maia.

D. 6 b. m. w niższej izbie Parlamentu zajęły długie spory względem zdania sprawy o nieszczęśliwym stanie rolników przez wyznaczoną do tego

kommissyją, a mianowicie względem wniesionego przez Margr. Londonderry zapomagania rolników na zastaw krajowego zboża pożyczką. Członki, które tę myśl podały, oświadczyły, iż zastanowiwszy się, uznały ją za nieużyteczną, poczem Minister cofnął swój wniosek. P. Wywill oświadczył: że wszystkie propozycje kommissyi rolniczej są nie użyteczne; należy o 20 mill. Fs. zmniejszyć podatki, a to będzie skutkować. Nie utrzymał się jednak podany przez niego w tej mierze wniosek. — Wczoraj wniósł P. Humme, iż należy znieść nieużyteczne ustanowienie wielu konsulów jeneralnych za granicą, zwłaszcza w Hiszpanii, Brazylii, i t. d. Lecz Margr. Londonderry i P. Robinson zapewnili izbę, iż w tej mierze nastąpi oszczędniejsze urządzenie.

Kże Leopold Koburgski, który dłużej, niżeli sobie zamierzył, za granicą bawi, zatrzymany przez chorobę został, lecz powraca już do Anglii.

Wczorajsze zgromadzenie w gospodzie Londyńskiej na wsparcie cierpiących głód okolic Irlandzkich było pomimo niepogody dosyć liczne, i po przemowie prezydującego P. Tomasza Wilson, jednego z reprezentantów Londyńskich do godziny z południa podpisano kilkanaście tysięcy funtów szterlingów.

Biskup Londyński poświęcił wczoraj z wielką uroczystością przy nownostwie widzów nowy kościół S. Pankracego.

Z Liverpoolu przybyła tu deputacyja od handlujących do południowcy Ameryki kupców, dla oczekiwania wypadku względem wniesić mianego do niższej izby urządzenie handlowych stosun-

row z negdy Hiszpańskimi osadami.

W zeszłą sobotę Posel Portugalski dluga miał naradę w kancellaryi spraw zagranicznych. -- Posel Francuzki da jutro pierwszy dyplomacyczny obiad.

Kolumbiyskie obligacyje od Nr. 1go do 500 mają bydź d. 1 Lipca r. b. w kancellaryi tuteyszego Kolumbiyskiego Ajenta z kapitałem i prowizyją splacone.

Pewien Anglik założywszy się, iż przez trzy dni ciągle po 38 mil Angielskich na dzień wstecz ujdzie, wygrał zakład.

Z Limy mamy do 15 Grudnia doniesienia, gdzie panowała zupełna spokojność. Jenerał San Martin bardzo iesod ludu lubiony. Do Payta poszło 2500 woyska, dla utrzymywania związków z Jenerałem Bolivarem. Lord Cochrane stał z swoją flotą na rzece Guaiaguil.

Podług doniesień z wachodnich Indyj do ostatniego Października r. z. zachodzących, w d. 1 tegóż miesiąca między częścią Angielskiego woyska w Rajpootana stojącym i woyską Rajaha Cotach zasza potyczka, którego postępowania przeciw Z lim Sing, pamięcemu nad tą częścią kraiu władze nasze dluzey znieść nie mogły. Woyska Zalima isdź naprzód musiały, a Angielskie je wspierały. Walka była uporczywa, ale zwycięztwo było podług zwyczaju przy nas. Mielismy 13 zabitych i 22 ranionych ludzi.

Z Madrytu d 29 Kwietnia.

Minister spraw zagranicznych Martinez de la Rosa miewa ieszcze często naradzenia z Posłem Francuzkim Hr. L. - garde.

Mówią tu, iż rząd nasz uczynił teraz ważne przełożenie [wszystkim rzą-

dom niepodległych kraów byley Hiszpańskiej Ameryki. Gdy wedle konstytucyi naszej narod Hiszpański składa się z ludów półwyspu Europeyskiego, obu ładów i wysp Amerykańskich, tudzież wysp Filipińskich, przeto większość ciała politycznego stanowią do dnia dzisiejszego prowincyje Amerykańskie, i na mocy tey większości żądają one od półwyspu Hiszpańskiego uznania swej niepodległości.

Nielaki Baro, który oskarżony był, iż pod pozorem, że w stolicy zawiązała się republikańska fakcyi, chciał Króla z tronu uwieść, został z w wspólnikami na śmierć skazany. Infantowie Karol i Franciszek byli świadkami w ważney tey sprawie, i oba zeznali, iż wcale nie wierzyli, aby znajdowało się w Hiszpanii republikańskie stronnictwo.

D. 25 b. m. przytepiono znou na zewnątrzney bramie pałacu Królewskiego w Araniuez kartkę zawierającą: "Ten dom jest od 1 Czerwca do najeścia." Dotąd niewyśledzono tey autora.

P. Saavedra, który na posiedzeniu Stanów d. 19 b. m. żądał, aby niezatwierdzona uchwała o prawach ziemian- skich ieszcze raz była Królowi do zatwierdzenia podana, zakończył swój wniosek: "Wyrwiemy nakoniec z korzeniem ten zarod lenności, który, lubo dzięki oświeconemu wiekowi, nie wydał ieszcze żadnych owoców, ale wszelako ieszcze ziemię szpeci." -- Placę Ministrów czynnych zniżyły Stany do 120,000 realów (po groszy pol. 15) a Posłów pierwszego rzędu do 240,000 realów. Obie te klasy wyjęte są od odciągania od pensyi.

Sprawiający nasze interessa w Rzymie z powodu zabronionego przez Stany

wysyłania do Rzymu pieniędzy, gdy żądał od kancelaryi Papieżkiej wydania uchwalonych przez J. Świątobliwość dyspens, odebrał odpowiedź, iż należy w przód kosztu kancelaryi opłacić, gdyż te są na utrzymanie tej kancelaryi przeznaczone. Rząd proponował zatem Stanom, aby uchwaliły zapłacić tę należność z wyznaczonych rocznie Oycu S. 9000 piastrow, co przyjętem zostało. — Stany udzieliły 140 wojskowem z rozwiązanych rzech pułków Szwajcarskich, Keilera, Wimpfena i Zey naturalizacyią. — Jenerał Riego podał Stanom przełożenie od ochotników milicyi stałicy przeciw nowemu urzędzeniu gwardyi narodowej. Stany postanowiły, iż aby nie przerywać zwyyczajnych czynności, będą się od dnia dzisiejszego wieczorami na nadzwyczajnych posiedzeniach tym przedmiotem trudnić.

Król zatwierdził uchwałę Stanów względem wystawienia kosztem narodowego skarbu pomnika dla poległych ofiar przy ugruntowaniu wolności Hiszpańskiej.

Naczelnik przeciwny konstytucyi bandy Jaimes, napa'ła znowu z powiększoną siłą na władze konstytucyjne. Dowodzący w Alikante i Murcy jenerałowie wystali przeciw niemu ruchome kołomy. Przed Bilbao pokazały się także bandy burzycielów. Uderzono zaraz na trwogę i odczytano wojenną ustawę. Jenerał Lopez Banos przybył z 500 żołnierzami do tego miasta dla zapewnienia jego spokojności. Burzyciele ci zdały się być bardzo rozgałęzionemi i mieć związki z innemi w Hiszpani bandami.

Z Lizbony d. 17 Kwietnia.

Stanom doniesiono, iż przybyła z

Bengalu Portugalska Palera St. Domingo Eneas przywiozła wiadomość, iż w Goa d. 16 Września pomimo przeciwnia się Wicekróla konstytucya Portugalska ogłoszona została. Ustanowiono tymczasową juntę, Wicekróla uwięziono i do twierdzy Aguada odwieziono, a z Bombin będzie do Portugalii odesłany. — Po dług listu nowej junty zaprzysiężono już w Goa konstytucyią. — D. 16 kommissyia skarbowa zdała Stanom sprawę o ofiarowanej przez kupców Angielskich pożyczce. Warunki były jednak takie, że kommissyia uznała je za niepodobne do przyjęcia. Ofiarowana pożyczka wynosi do 10 mill: ezer: zł. ale żądano tylko 18 od sta zysku. Stany odrzuciły na tak mały procent ofiarowaną pożyczkę. — Względem zdarzeń w Rio - Janeiro i względem złożonego pisma przez Ministra wojennego postanowiły Stany wstrzymać całą rzecz aż do nadejścia dalszych doniesień od Xcia Rejenta.

Z Woztycy d. 25 Marca.

Duchowieństwo nasze naznaczyło uroczyste nabożeństwo z powodu odniesionego zwycięstwa pod Navarin, przyładkiem Papa i Patras nad niewierni Mahometanami. Pod Navarin pobił Turków Niemiecki Jenerał (Hr. Normann), miał pod sobą Franków, których nazywają Prussakami i Niemstii (Niemcami) — Arcybiskup nasz Germanos złożył ończę i zasiadł w senacie w Korynt.

Z Tryjestu d. 30 Kwietnia.

Mamy tu wiadomość z Smirny do 14 b. m. Zaszły tam znowu okrucieństwa; Grecy oblężeni prawie są w domach swoich przez Azyjanów i często podłożeniem ognia są z nich wypędzani. Zabójstwa, rabunek i palenie są udziałem tego nieszczęśliwego miasta.

Z Korfu piszą, że Lord Naczelnny Kommissarz Angielski donosił prawodawczemu Zgromadzeniu wysp Jońskich d. 22 Marca, iż z powodu wylądowania na wyspę S. Maura znajduiącej się w tych wodach eskadry powstańców Greckich, która nie zważając na opiekę N. Króla W. Brytanii, własność mieszkańców zagrabiła i tę wyspę na zarazę morowego powietrza wystawiła, ustawa wojenna aż do dalszego rozkazu przedłużoną została.

Z Zemlina d. 1 Maia.

Jednozgodne doniesienia z Seres i Saloniki do 9 Kwietnia potwierdzają wiadomość, że Basza Saloniki pobity został przez Greków pod Veria, i że zbiera nowe siły dla postąpienia znowu przeciw nieprzyjacielowi. W części Macedonii wybuchnęło zaraz potem powstanie, które szczególnie położenie Churszyda Baszy pogorszyło, gdyż prawie z jedną tylko Bośnią ma jeszcze związek. — W ościennej Serwii Xże Miłosz miał znowu w tych dniach z Baszą Belgradzkim o 5 godzin drogi od tego miasta naradę, na którą ostrożny ten Xże z 5000 żbrojnych ludzi przybył.

Z Liworna d. 1 Maia.

Dnia wczorajszego zawinęły do naszego portu trzy Amerykańskie wojenne okręty, fregata Konstytucyia o 50 działach, Korweta Ontario o 22 i szoner Ron o 12. Nad całą tą eskadrą ma dowództwo Kapitan Parker.

Z Sztokolmu d. 10 Maia.

Wczoraj nastąpił wylazd Królewica Następcy tronu za granicę: oddział mieyskiej jazdy i officerowie konney gwardyi Królewskiej odprowadzili J. Królewicowską Mość za bramę. Zebrani na placu Burg mieszkańcy zapełniali powie-

trze okrzykami: hurra! i życzeniami szczęśliwego powrotu. Królewic iedzie pod imieniem Hr. Schonen naprzod przez Kopenhagę do Bruxelli, gdzie ziedzie się z matk swoją.

Prezes kolegium wojennego Hr. Löwenhielm oznajmić kazał: iż krobym znaczną ilość dobrego i doświadczonego działowego prochu do wywozu za granicę kupić sobie życzył, ma się do niego zgłosić.

Znany Wędrownik Belzoni w powrocie swoim z Petersburga do Londynu przybył do naszego miasta.

Podług doniesień z prowincyi Dalarna czuć się tam dało mocne trzęsienie ziemi.

Gubernator Gotenburga, Hr. Rosen, podał rządowi przełożenie, aby dla wsparcia tamtejszego handlu założony był kantor pożyczki.

Znany uczony Jzarn bawi teraz w Sztokolmie.

Z Kopenhagi d. 11 Maia.

Przez Sztokolm nadeszła tu wiadomość, że w Rossyi umarł Hr. Zubów, który u Katarzyny agiey w wielkich zostawał wzglęдах, i bardzo wielki zostawił majątek.

Z powodu bawienia Xcia Chrystyia na Duńskiego z swoją małżonką w Paryżu pisze jedna z Gazet tutejszych, że przed 54 laty znajdowało się tam razem 3 północnych Monarchów, Chrystyian 7my Król Duński, Cesarz Rossyyski i Król Szwedzki, który przyjechał tam Następcą tronu, a wyjechał Królem.

Po pięknej wiosnie, i do 14 stopni ciepła nastąpiło dotkliwe unas zimno, i przy północno-wschodnim wietrze pada tak wielka rosa, jak około S. Jana.

DODATEK

DO N^{ro} 43.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 29 MAIA 1822 ROKU WE SRODĘ.

Z Wiednia d. 21 Maia.

Dostrzegacz Austriacki z d. 19 b. m. zawiera następujące doniesienia z Wołoszczyzny i Multan:

D. 1 Maia przybył do Bukarestu z Stambułu Tatar z ważnemi do Kiaia Baszy rozkazami. Basza udał się tego jeszcze wieczora, w towarzystwie Inspektora żywności, Hadschi Emin Aga, spieszno do Sylistryi. W przed jeszcze kazał zwołać kapitanów woysk Azjatyckich i nakazał im, aby gotowali się do powrotu do swoich domów.

D. 4 powrócił Inspektor żywności z Sylistryi i nazajutrz rano pojechał równie spieszno do Jassy.

D. 6 powrócił Kiaia Basza i ponowił wydane przed wyjazdem rozkazy woyskom do odwrotu. Tegoż dnia na drogi z Bukarestu i Fokszan do Sylistryi prowadzące, wysłanemi zostali kommissarze rządowi dla starania się o przeprawę i żywność dla odciągających woysk.

D. 8 nastąpił ustęp. Rozpoczął go oddział z 574 Tatarów. D. 9 rano ruszyła kolonna z 500 Azyanów, za którą poydzie codziennie takąż liczbą, poki naprzod wszystkie niepłatne woyska nie odciągną. Potem zacznie się ustęp niewielkiej liczbą woysk płatnych, gdyż Porta postano-

wiła z obu Xięztw cofnąć wszystkie woyska.

D. 3 t. m. przybył do Jassy tajny ferman, który iednak zaraz nazajutrz o-
biawił odciągnięcie woysk Tureckich, którego się już dla tego spodziewano, że przed kilku dniami przywiezioną z Braiłowa do Jassy artyleryją odesłano do Sylistryi. Przybycie z Bukarestu Inspektora żywności pociągnie zapewne za sobą takie same urządzenia w Multanach, iakie w Wołoszczyźnie nastąpiły.

Przez tę samą okazją (przez Bukarest i Jassy) odebraliśmy do udzielenych w naszej Gazecie pod d. 24 b. m. doniesień z Stambułu do 25 Kwietnia dodatkowo co następuje:

Jeszcze d. 11 Kwietnia Kapitan Basza wysłał na wyspę Scio posłańca, który wezwał powstańców do złożenia broni i przyjęcia przebaczenia, zostawiając im 8 godzin czasu do namysłu. Odrzucili wszystko, spodziewając się, iż potrafią odeprzeć nieszczęście, i przypuścili zaraz szturm do cytadelli. Odparła ich Turecka osada; a że okręty, które ich przywiozły, za zbliżeniem się flotty Tureckiej zaraz uciekły, przeto Kapitan Basza mógł bez straty czasu 9000 woyska na ląd wysadzić. Powstańcy dostali się

zaczęli pomiędzy dwa ognie; osada cyta-
delli wyruszyła przeciw nim, a wysia-
dłe woysko uderzyło na nich z tyłu. W
kilka godzin utracili całą swoją artyle-
ryją, składającą się z 20 dział polowych,
które zaraz przeciw nim obrócone zo-
stały, i daremny był dalszy odpór. Zre-
szta walkę, jak długo trwała, prowadzi-
li prawie sami Sciooci; gdyż Samiotowie
sprawcy tej wyprawy, znaleźli sposo-
bność uniknąć bitwy i w odległym miej-
scu wyspy wsiąść na okręty. Nieszczę-
ście Scio jest wielkie i prawie niepodob-
ne do opisania.

D. 13 Kwietnia nastąpił tu z strony
rządu krok, który do uspokojenia Chrze-
ścian niemało przyłożyć się musiał. Ger-
sana Kiassi, który podczas niebytności
Kapitana Baszy zawładnie policyją po
przedmieściach, odebrał od Porty roz-
kaz, aby pod osobistą odpowiedzialno-
ścią dolożył szczególniejszej bacności,
iżby obrzędy świąt Wielkanocnych Gre-
ków i Ormianów niedożnały najmnie-
jszej przerwy i obelgi. Jakoż nietylko
religiine obrzędy, processyie i inne zwy-
czaje w Kościołach Greckich i Ormian-
skich odbyły się w największej spokoj-
ności i porządku, ale też zwykle u Gre-
ków podczas tych świąt zabawy z nie-
przeszaną wesołością.

D. 21 Kwietnia został Patriarcha
Grecki do Porty powołany. Gdy to był
dzień rocznicy smutnego tu zdarzenia,
przeto zwróciło to powszechną uwagę.
Ale skoro przybył, obsypany został od
Ministrów Porty za miane niedawno ka-
zanie pochwałami, i oddano mu znówu
w imieniu Sultana znaczną kwotę pie-
niędzy na wyporządzenie katedralnego
kościola. Odebrał także zlecenie spisać
wszystkich znajdujących się w stolicy

Sciotów, z rozróżnieniem żonatyh od nie-
żonatyh. Sądzą, iż pierwszym wol-
no będzie nadal pozostać, a drudzy wy-
słanemi zostaną do Azyi.

Dzisiejszy Dostrzeżacz donosi z Jass
pod d. 10 b. m. że rozkaz Porty wzglę-
dem ustąpienia woysk z Multan d. 8go
Maia publicznie ogłoszony tam został.
D. 9 w skutek tego rozkazu ruszyło w
drogę 2900 Anatolianów. W Jassach
pozostało się jeszcze 1500 ludzi pod roz-
kazami Kursuk Ahmed Aga, którzy tyl-
ną straż odciągającego woyska stanowi-
dą, i Aga Janczarów.

Wiadomość o dobrem w Stambule
przyjęciu Bojarów sprawiła, wraz z po-
żądaniem ustąpienia woysk z tej pro-
wincyi, na którą zamach Heterystów
tak wielkie ściągnął kłęski, powszechną
radość.

Podług t chże listow z Jass, z stro-
ny Cez. Rossyyskich władz każdy cu-
dzoziemiec, który nie jest wstanie sta-
wić za siebie porękoymii, odebrał roz-
kaz oddania się z Bessarabii wgląd
państwa.

Gazeta Noremberskiego Korrespon-
denta doniosła pod d. 15 Maia o śpie-
sznem zakładaniu magazynów w Szląsku
Pruskim dla znacznego korpusu woys-
ka, tudzi z o zbieraniu się obserwacynego
C. K. Austriackiego woyska w okoli-
cach Lwowa. Taż sama obfitująca w
nowiny Gazeta, wysłała pod napisem z
Wiednia C. K. Marszałka por. Hr. Ra-
deckiego z nadzwyczajnem zleceniem do
Petersburga. Wszystkie te doniesienia,
wraz z doniesieniem o wysłaniu C. K.
Jenerala majora Langenau do rzekomego
Austriackiego woyska nad granicą
Turecką, są czystem wymysłem, w

ce'u zapewne niezrażenia publiczności
nagłą wiadomością o utrzymaniu pokoju.

Z Berlina d. 19 Maia.

Listy, które tu wczoray z Rzymu
nadeszły, wzbudziły na nowo obawę o
stan zdrowia Piusa VII.

Dziennik Frankfortski zapewnia: że
rząd Rossyyski uwiadomił gabinetu Ber-
liński i Kopenhagski o rozciągnięciu
kordonu z wojsk Rossyyskich nad brze-
gami Estonii, Infland i Kurlandyi; że
Prussy za porozumieniem z Rossyją
wzmocniały woyska swoje w Pomeranii,
dla posunięcia ich także nad brzegi i

złączenia z Rossyianami, i że w tym
ce'u udaie się Pruski sztabowy officer
do Rygi. — Lecz o tem wszystkiem nie
tu wcale niewiemy.

Dnia 28 Maia 1822.

Cena zboż różnego gatunku na Targu w
Krakowie sprzedawanych.

Korzec	1.		2.		3.		4.	
	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.
— Ptaszko	20	—	19	—	18	—	17	—
— Żyto	18	—	17	—	16	—	15	—
— Jęczmień	13	15	12	—	11	—	—	—
— Owsa	6	24	6	15	6	—	—	—
— Jagła	—	—	—	—	—	—	—	—
— Grochu	19	—	18	—	17	—	—	—
— Rzopaku	—	—	—	—	—	—	—	—

D O N I E S I E N I A.

Nr. 239. Trybunał Iwszey Instancyi Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego
Miasta Krakowa i jego Okręgu.

Wydział pierwszy.

Obecni

JW. Dwernic i, Prezes

W. Kalinka,

— Bartłomowski, Sędziowie.

Działo się w Krakowie w Domu Władz
Sądowych, na Audyencyi publiczney Trybu-
natu Iwszey Instancyi Wolnego Niepodległego
i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i jego
Okręgu dnia 24 Maia w Piątek 1822 roku.

Między W. Ignacym Treytlerem O. K. P. w Dobrach swych Dziedzicznych
Rudnie dolnym Województwie Krakowskim mieszkającym osobiscie w asystencyi
W. Adama Krzyżanowskiego P. O. D. Patrona stawiającym z iedney, a W. Józefem
Treytlerem O. W. M. Krakowa na Piasku pod L. 12 w Krakowie mieszkającym
przez W. Słotwińskiego P. O. D. Patrona stawiającym z drugiej strony, w sprawie:

O uznanie nieważności i bezskuteczności Protestacyi w Gazetach Krakow-
skich umieszczoney i powrócenie kosztów z Pozwu dd. 9 Maia 1822 wydanego do
Trybunалу wytoczoney.

Trybunał wysłuchawszy Sporów stron, zważając: że Kodex teraz obowiązują-
cy niezna Manifestów ani Protestacyi, tem bardziey, że takowe przez iedną stronę
z krzywdą drugiey, bez pośredniego wyroku Sądowego przez Gazety ogłaszane
być nie mogą.

Zważając: że rozpoznanie ważności podobnych Protestacyi i ich prawne-
go skutku do Sądu należy, z tych przeto powodów

Trybunał stanowi: iż protestacya względem sprzedarzy Dóbr Rudna dolne-
go w Obwodzie Miechowskim Województwie Krakowskim leżących przez Pana
Józefa de Traubenberga Treytlera w d. 28 Kwietnia 1822 r. zrobiona w Gazetach
Krakowskich Nr. 34 umieszczona jest nieważna, i żadnego prawnego skutku mieć
nie może, dozwalając Stronie Powodowey umieszczenia Wyroku niniejszego w Ga-
zetach Publicznych. (Koszta znoszą się) Co jest postanowiono mocą niniejszego
Wyroku w Iwszey Instancyi z Eksekucyją bez kaucyi wydanego. Wpis w ilości
Zip. 6 opłacony zatwierdzając. (Podpisano) Bernard Dwernicki, Prezes. Kuliczkow-
ski, Pisarz. — Zalecany i rozkazujemy &c. &c. Za zgodność z Wyrokiem orygi-
nalnym świadczę.

Kuliczkowski, Pisarz.

Duży miedziany Garmiec do palenia Wódki, podług naynowszych układów, tak
z wężem iak z wszystkiemi innemi maszynami i rekwizytami do niego należącymi i
z nowym dnem ieszcze nie używanym, jest w Krakowie do sprzedania! Gdzieś
oznaczy Redakcyja Gazety Krakowskiej.

W Krakowie przy ulicy Grodzkiej Gminie I. w domu pod Nr. 33 dnia 4tego Czerwca r. b. o godzinie 3 popołudniu sprzedarz publiczna w drodze exekucyi odbędzie się za gotową zapłatę w monecie kurrant Piórka złotego na kształt pawiego Brylantami wysadzanego, — potym Klawicembału machoniowego z bronzem ostatniej mody. Zyczący sobie w przód zobaczyć takoweż piórko, każdego czasu w zwyż wspomnianym miejscu na pierwszym piętrze wystawionem będzie. — W Krakowie d. 14 Maja 1822 r.

Skorczyński, Kom: Sąd:

W Krakowie przy małym Rynku w domu pod Nr. 676 w zamieszkanu podpisanego Komornika odbędzie się publiczna licytacyia d. 3 Czerwca r. b. o godzinie 3 po południu wydzierżawienia Ogrodów dwóch z domem murowanym na Przedmieściu Piasek przy czarney ulicy pod L. 13 w Gminie VII. leżących na lat 3. — Chęć zadzierżawienia mający, raczą się w czasie i miejscu wyznaczonym zaopatrzeni w Vadium Złp. 40 znajdować. — W Krakowie d. 20 Maja 1822.

Skorczyński, Kom: Sąd:

Pisarz Trybunału I. Inst. W. Miasta Krakowa i J. O. podał w myśl art: 682 K. P. S. do publiczney wiadomości, iż Dom murowany z Ogirodem przyległym przy Krakowie na Przedmieściu Kleparz w ulicy Długiej w Gminie VII. W. M. Krakowa Okr. I. pod L. 94 leżący, graniczący od wschodu z ulicą Długą, od południa z Domem Ur. Piotra Chachulskiego, od zachodu z ulicą Biskupią, a od północy z Domem Ur. Stanisława Żelazowskiego, do Uur. Stanisława i Józefy Gędzierskich Matżonków OO. M. K. należący, na żądanie Pani Felicyny z Brodzńskich Szotarskiej z upoważnieniem Męża swego P. Wincentego Szotarskiego O. K. P. działającego, prawey Successorki po ś. p. Salomei Brodzńskiej wdowy pozostałej, w Królestwie Polskiem w wsi Strzyżowicach Obwodzie Olkuskim Woiewództwie Krakowskiem zamieszkałej, a do tey czynności w Krakowie przy ulicy Grodzkiej pod L. 88 u W. Michała Strożckiego Adwokata Sądowego, od której tenże stać i popierać będzie, zamieszkanie obrane mającey, przez publiczną licytacyią sprzedanym zostanie, a to na zaspokojenie summy Złr. 557 kr. 14 z procentami po 6 od 100 roczną do wypłaty należney w roku 1802 dnia 21 Października z depozytu Sądowego powzięty, i na tymże Domu in Actis Mag: Cracov: libr. 6 Transact: perp: pag: 490 Nr. 495 dnia 30 gbr: 1811 roku zahypotekowanej z mocy Wyroku Wyż: Sądu Apeliacyjnego W. M. Krakowa i J. O. dnia 14 Maja 1818 r. między Ur. Stanisławem i Józefą Gędzierskimi Matżonkami z jednej, a Salomeą Brodzńską wdową z drugiej strony zapadłej, do sprzedaż: Domu rzeczzonego upoważniającego

Zaczącie tego Domu w dniu 23 Czerwca r. b. 1821 rozpoczęte, a w dniu 25 t. m. i w ukończeniu zostało przez Ur. Tomasza Jarzyńskiego Komornika Sądowego, którego kopie stosownie do przepisów prawa Uur. Stanisławowi Gędzierskiemu Dozorcy i 16 zech Gędzierskiej matżonkom Debentom, P. Wincentemu Kasprzyckiemu Wójtowi Gminy VII. właścicwy, P. Alojzemu Filipowiczowi Piarzowi Sądu Pokutu O. I. W. M. K. wszystkim w Krakowie zamieszkałym przez Wóźnego Stanisława Jastrzębskiego przed zarejestrowaniem wgrazone zostały.

Tenże Protokół zapisany w Księgi Hypoteczne W. M. K. I. O. Vol. III. K. Z. dnia 5 Lipca r. b. na kartce 208 pod L. 27, zaś w Kanc: Harvi naszej Pisarza Trybunału I. Inst. W. M. K. w Księge II. zapisów nieruchomości od strony 673 do 675 co dosłownie wpisany został. — W Domu tym oalym mieszka: Stanisław i Józefa Gędzierscy matżonkowie dlužnicy.

Pierwsza publikacyja warunków sprzedażi Domu tego w dniu 31 Sierpnia 1821 na Audyencyi Wys: Tryb: I. Inst. W. M. Krakowa W Krakowie przy ulicy Grodzkiej pod L. 106, a dalsze według Art: 702 K. P. S. w godzinach przedpołudniowych nastąpiły, w dalszem postępowaniu odbyta się licytacyia przedstawowca w dniu 14 Maja r. b. gdzie Dom ten popierałemu licytacyi Adwokatowi W. Michałowi Strożckiemu za summy Złp. 5702 gr. 19 przez wstluzce biegtych położoną, przedstawowca przysądłowym został, i termin do licytacyi stanowczey na dzień 25 Czerwca r. b. godzinę 10 ranną wyznaczony jest, na który chęć licytowania mających, opatrzonych stosownem vadium wzywa się. — W Krakowie dnia 29 Maja 1822 r.

Kuliczowski, Pisarz.